

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202360
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614202360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, IČO: 00001350, zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, proti žalovanému: T. P., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. T., V. XXX/X, o zaplatenie 98.497,67 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 81.862,17 Kč, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 69.987,09 Kč od 11. 2. 2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 141,90 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 173,12 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 14. 3. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 71.787,09 Kč, úroku vo výške 18.081,54 Kč, úroku z omeškania vo výške 8639,04 Kč, úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 69.567,09 Kč od 11. 2. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania zo sumy 71.787,09 Kč od 11. 2. 2014 do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 26. 3. 2009 zmluvu o úvere číslo 003127523R, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške úverového limitu 100.000 Kč. Žalovaný vyčerpal úver dňa 26. 3. 2009 bankovým prevodom vo výške 100.000 Kč. Za poskytnutie úveru vyúčtoval žalovanému poplatok 1000 Kč. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 84 mesačných splátkach vo výške 1808 Kč, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 15. 4. 2009 a s konečnou splatnou úveru 15. 3. 2016. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 12,9 % ročne. Prihláškou k poisteniu, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere, bolo dojednané poistenie neschopnosti splatiť úver s mesačným poistným 110 Kč. Žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere riadne neplnil, nehradil dojednané pravidelné mesačné splátky a účtované poplatky. V dôsledku toho mu účtoval poplatky za písomné upomienky a písomné výzvy k zaplateniu dlžných čiastok v zmysle sadzobníka poplatkov. Dňa 15. 6. 2012 vyhlásil splatnosť celého úveru v súlade s článkom 9. obchodných podmienok, a to ku dňu 15. 6. 2012. Ku dňu odoslania oznámenia o zosplatnení predstavoval dlh žalovaného 75.168,40 Kč. Uvedená suma sa ďalej navyšovala o úroky a úroky z omeškania. Ku dňu 10. 2. 2014 predstavovala dlžná suma 98.497,67 Kč a pozostávala z nezaplatenej istiny vo výške 69.567,09 Kč, úrokov vo výške 12,9 % ročne z nesplatennej istiny v sume 18.071,54 Kč, úroku z omeškania vo výške 8639,04 Kč a poplatkov vo výške 2220 Kč.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 30. 3. 2015, žalobca uviedol, že za správu úveru bol žalovanému účtovaný mesačný poplatok vo výške 50 Kč, a to za každý aj začatý kalendárny mesiac. V čl. I.7. zmluvy si účastníci dojednali úrok z omeškania vo výške 15 % ročne. Pri vyhotovovaní žaloby však vzal do úvahy skutočnosť, že žalovaný je spotrebiteľ, preto požadujú úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Poslednú splátku úveru žalovaný uhradil dňa 15. 2. 2012. Zmluvný úrok z úveru vyčíslil za obdobie odo dňa, kedy mal žalovaný uhradiť pravidelnú splátku na úver, ktorú neuhradil, t. j. od 15. 3. 2012 do 10. 2. 2014 z dlžnej istiny. Úrok z omeškania vyčíslil v základnej sadzbe za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mal žalovaný zaplatiť splátku, t. j. od 16. 3. 2012 do 10. 2. 2014 z dlžnej istiny a poplatkov. Žalovanému účtoval dňa 18. 2. 2012 poplatok za upomienku vo výške 300 Kč, dňa 1. 3. 2012 poplatok za zaslanie výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 500 Kč, dňa 19. 3. 2012 poplatok za zaslanie opakovanej výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 500 Kč a dňa 17. 4. 2012 poplatok za zaslanie poslednej výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 500 Kč. Od 15. 2. 2012 do dňa zániku zmluvného vzťahu 15. 6. 2012 bol účtovaný poplatok za správu úveru za 4 mesiace spolu vo výške 200 Kč a poplatok za poistenie za 2 mesiace spolu vo výške 220 Kč, spolu 2220 Kč.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené a žalovaného, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast, ako aj neúčast žalobcu, na súdnom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vykonal súdne pojednávanie v ich neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere číslo 003127523R, prihláškou k poisteniu, výpisom z čerpania úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, výzvami na zaplatenie dlžnej sumy, oznámením o zosplatnení úveru, upomienkou, prehľadom dlžnej sumy, výpisom z obchodného registra žalobcu, prehľadom REPO sadziab Č. B. X., prehľadom transakcií na úverovom účte žalovaného, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalobca je právnická osoba, zapísaná v obchodnom registri vedenom Mestským súdom v Prahe, v oddieli BXXXVI, vložka 46.

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 26. 3. 2009 zmluvu o úvere číslo 003127523R, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Kč. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 84 mesačných splátkach vo výške 1808 Kč, spolu s dojednaným úrokom vo výške 12,9 % ročne, počnúc od 15. 4. 2009, s konečnou splatnosťou úveru 15. 3. 2016. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 17,5 % ročne. V zmluve si účastníci dojednali aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za správu úveru vo výške 50 Kč mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci. Taktiež si dojednali poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1000 Kč. V čl. 1.7. zmluvy si účastníci dojednali povinnosť žalovaného v prípade omeškania s plnením splátok platiť úroky z omeškania vo výške 15 % ročne. Dňa 26. 3. 2009 podpísali účastníci prihlášku k poisteniu, v ktorej si dojednali poistenie pre prípad smrti alebo plnej invalidity a poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti s výškou poistného 110 Kč mesačne. Dňa 26. 3. 2009 žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 100.000 Kč.

Dňa 20. 2. 2012 zaslal žalobca žalovanému upomienku, ktorou ho vyzval na úhradu dlhu vo výške 1580,61 Kč a poplatku za upomienku vo výške 300 Kč, dňa 1. 3. 2012 vyzval žalovaného na úhradu dlhu 3159,16 Kč a poplatku za odoslanie výzvy vo výške 500 Kč, dňa 18. 3. 2012 na úhradu dlžnej sumy vo výške 4676,51 Kč a dňa 16. 4. 2012 na úhradu dlžnej sumy vo výške 7383,12 Kč a súčasne ho upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Dňa 18. 6. 2012 oznámil žalobca žalovanému, že ku dňu 15. 6. 2012 vyhlásil splatnosť úveru a súčasne ho vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 75.168,40 Kč, do 29. 6. 2012. Ku dňu 15. 6. 2012 predstavovala výška dlžnej istiny 69.567,09 Kč, úrokov 3236,04 Kč, úrokov z omeškania 123,84 Kč, poplatkov 2220 Kč.

Podľa čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 28 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

Podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, sa zmluva spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak však je časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19. 6. 1980, s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy alebo v prípade zapísanej alebo nezapísanej právnickej osoby svoju ústrednú správu. Ak sa však zmluva uzatvorí v rámci výkonu obchodnej činnosti alebo povolania tohto účastníka, tak platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu s tým štátom, kde sa nachádza jeho hlavná prevádzkareň, alebo ak má podľa zmluvy plnenie poskytnúť iná prevádzkareň ako hlavná prevádzkareň, so štátom, kde sa nachádza táto iná prevádzkareň.

Podľa § 3028 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., týmto zákonom sa spravujú práva a povinnosti vzniknuté odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 3028 ods. 3 Občianskeho zákonníka ČR číslo 89/2012 Sb., ak nie je ďalej uvedené inak, spravujú sa iné právne pomery vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ako i práva a povinnosti z nich vzniknuté, vrátane práv a povinností z porušenia zmlúv uzavretých pre dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, doterajšími právnymi predpismi. To nebráni dohode strán, že sa tieto ich práva a povinnosti budú spravovať týmto zákonom odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka ČR č. 513/1991 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona ČR č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími právnymi predpismi.

Podľa § 2 písm. a/ zákona ČR č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru, pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky alebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ČR č. 40/1964 Sb., účinného do 31. 12. 2013, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 19 ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb., ktorým sa určuje výška úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, určuje odmena likvidátora, likvidačného

správcu a člena orgánu právnické osoby menovaného súdom a upravujú niektoré otázky Obchodného vestníka a verejných registrov právnických a fyzických osôb, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje nariadením vlády č. 142/1994 Sb., v znení účinnom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka, účinného od 1. 7. 2010, výška úroku z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Č. B. X. pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo ku omeškaniu, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

Podľa článku II. ods. 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 180/2013 Sb., ktorým sa mení nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., účinného od 1. 7. 2013, výška úroku z omeškania, ku ktorému došlo pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa spravuje doterajšími právnymi predpismi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Nakoľko sa jednalo o vec s cudzím prvkom, keďže žalobca je zahraničná právnická osoba, súd prvotne skúmal, či má právomoc vo veci konať. Keďže žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, má, v zmysle čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, právomoc vo veci konať slovenský súd. Súd aplikoval na posúdenie použiteľného hmotného práva Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19. 6. 1980, nakoľko záväzkový vzťah účastníkov vznikol dňa 26. 3. 2009. Podľa čl. 4 uvedeného dohovoru súd aplikoval vo veci hmotné právo Českej republiky, keďže zmluva medzi účastníkmi konania, z ktorej žalobca uplatnil svoj nárok, je s ním najužšie spojená, pretože sídlo žalobcu, ktorý mal uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, je na území Českej republiky. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26. 3. 2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 100.000 Kč, pri úrokovej sadzbe 12,9 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.808 Kč. Zmluva obsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Keďže zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na obsah zmluvy, sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného platiť dojednané splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca ku dňu 15. 6. 2012 splatnosť celého úveru a súčasne vyzval žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je poskytnutý úver veriteľovi vrátiť a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi nesplatenú časť istiny úveru vo výške 69.567,09 Kč, úroky z poskytnutého úveru, splatné ku dňu zosplatenia úveru, t. j. ku dňu 15. 6. 2012, vo výške 3.236,04 Kč, úroky z omeškania vyčíslené v žalobe ku dňu 10. 2. 2014 vo výške 8.639,04 Kč a poplatky za správu účtu ku dňu zosplatenia úveru za 4 mesiace po 50 Kč, t. j. 200 Kč a za poistenie za 2 mesiace po 110 Kč, t. j. 220 Kč, ktoré boli so žalovaným individuálne dojednané, spolu 81.862,17 Kč. Súd žalobu zamietol v zostávajúcej časti vyčíslených úrokov, t. j. vo výške 14.835,50 Kč (18.071,54 Kč-3.236,04 Kč) ako aj úrokov vo výške 12,9 % ročne od 11. 2. 2014 do zaplatenia, t. j. po splatnosti úveru. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru. Súd zamietol žalobu aj v časti uplatnených poplatkov za upomienky a výzvy vo výške spolu 1800 Kč, nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal individuálne dojednanie so žalovaným o povinnosti platiť uvedené poplatky. Žalovaný sa v zmluve, uzavretej so žalobcom, nezaviazal na úhradu uvedených poplatkov. Uvedenie poplatkov v sadzobníku poplatkov nepredstavuje individuálne dojednanie zmluvných strán.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, avšak len vo výške podľa občianskoprávných predpisov, t. j. vo výške repo sadzby stanovenej Č. B. X. pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo ku omeškaniu, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov, čo činí 0,75 + 7, t. j. 7,75 %, odo dňa 11. 2. 2014, tak ako si to uplatnil v žalobe (keďže úroky z omeškania do 10. 2. 2014 sú súčasťou priznanej sumy vo výške 81.862,17 Kč) do zaplatenia, z priznanej istiny a poplatkov,

t. j. zo sumy 69.987,09 Kč. Podľa ustálenej judikatúry totiž oneskoreným zaplatením úrokov nevzniká právo na úroky z omeškania. Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník, neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania preto súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 81.862,17 Kč, čo percentuálne činí 83 %, jeho neúspech 16.635,50 Kč, čo percentuálne činí 17 % a pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 66 % (83 % - 17 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 66 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, t. j. zo sumy 215 eur, čo činí 141,90 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 66 % z celkových uplatnených trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe, t. j. zo sumy 262,30 eura, čo činí 173,12 eura (pričom súd prepočítal hodnotu peňažného plnenia, ktorého sa žalobca domáhal v konaní, kurzom ku dňu podania žaloby, ktorý bol 27,358, a potom predstavuje 3600,32 eura), a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd po 101,25 eura, (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 218,58 eura, čo činí 43,72 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.